

Článek, který mne zaujal

Ludmila Mojžíšová léky nepoužívala. Léčila rukama.

autor: Dana Emingerová
MF DNES, 15. listopadu 2002, strana C/9

Objev někdejší rehabilitační sestry zůstal nedoceněn, říkají její pokračovatelé.

Byla rehabilitační sestrou a podle některých odborníků přinesla zásadní zvrat v oboru. Ludmile Mojžíšové by letos bylo sedmdesát.

"Když přemýšlím o osudu metody paní Mojžíšové, mám bohužel dojem, že od doby, kdy jsem o její práci pravidelně psával, se zase tak mnoho nezměnilo," píše bývalý redaktor Mladého světa Jan Dobiáš v knize Odkaz paní Mojžíšové, která v těchto dnech vychází k jejím nedožitým 70. narozeninám. Publikaci napsala televizní redaktorka Olga Strusková a Jarmila Novotná z Pardubic, která učí o metodě na katedře rehabilitace FTVS. "Kromě toho přednáším po celé republice pro rehabilitační pracovníky, lékaře i laiky. Nevěřili byste, kolik lidí s bolestmi zad se chce 'mojžíšovské' cviky naučit," říká pokračovatelka a žákyně Ludmily Mojžíšové magistra Novotná.

Ludmila Mojžíšová, rehabilitační sestra Fakulty tělesné výchovy a sportu, nepoužívala léky. Rukama rozpoznala příčinu trápení a šikovnými chvaty spolu s vhodným kompenzačním cvičením pomohla problém odstranit. Později její léčebně rehabilitační metoda přivedla na svět i mnoho dětí. Bohužel, většina odborníků ji odsuzovala jako šarlatánku. Dnes o ní mnohé lékařské kapacity mluví jako o ženě, která začala převrat v rehabilitaci.

Mojžíšová tvrdila, že nemoci, s nimiž ji lidé navštěvují, jsou důsledkem sedavého zaměstnání a jiných civilizačních vymožeností. Její specialitou bylo takzvané "rovnání zadků". Zjistila totiž, že při poruchách páteře se u mnoha lidí vyskytuje vychýlení kostrče. Konkrétní objev, jak pomoci neplodným ženám, vyšel právě z toho.

"Málokdo hledal souvislost v tom, že když v pěti letech dívka upadla na kostrč, mohla mít v dospělosti problémy s otěhotněním," vypráví pravá ruky paní Mojžíšové z fakulty, Anička Meldeová.

"Mojžíšová byla geniální tím, že dokázala uvažovat a přemýšlet v souvislostech," potvrzuje profesor Jiří Tichý z Hennerovy neurologické kliniky pražské Všeobecné fakultní nemocnice, s níž v roce 1983 napsala svou první vědeckou práci o syndromu bolesti v zádech při zablokování žeber. "Tak pomáhala i vrcholovým sportovcům. Věděla, že jejich problémy způsobuje jednostranný trénink," vysvětluje profesor Tichý.

"Ovšem nefunguje to bez účasti pacienta. Co si neodcvičí, to nemá," upozorňuje Stanislav Macháček, vedoucí pražského rehabilitačního oddělení Revmatologického ústavu. Cviky paní Mojžíšové jsou jednoduché, snadno zapamatovatelné. Cvičí-li člověk denně alespoň patnáct minut, poleví či se velmi zmírní migrény, bolesti zad, problémy v podbřišku a další nemoci, které nás postihují od určitého věku skoro všechny.

Přesto se k metodě široká veřejnost jen těžce dostává.

"Její životní práce je jedním z českých přitoků k novému pojetí moderní rehabilitace," tvrdí profesor Stanislav Otáhal, který na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK v Praze s Ludmilou Mojžíšovou spolupracoval na problematice dětské skoliózy. Novinář Jan Dobiáš, jenž pro veřejnost v 80. letech paní Mojžíšovou objevil, je však jiného názoru: "Obávám se, že objev zůstal dodnes nedoceněn. Navzdory množství rehábek, které paní Mojžíšová vyškolila, a navzdory počtu dětí, které všechny společně dokázaly přivést na svět, zůstává zájem odborné veřejnosti stále stejně vlažný."

Na konci října, v den jejich nedožitých narozenin, sloužil profesor doktor Tomáš Halík za Ludmilu Mojžíšovou v pražském kostele sv. Salvátora na Starém Městě zádušní mši. Přišlo tolik lidí, že se málem do kostela všichni nedostali.

Dana Emingerová
MF DNES, 15. listopadu 2002, strana C/9